

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Jungvirtové a soudců Mgr. Tomáše Hodného a Mgr. Jany Barcalové ve věci

žalobce: **S. B.**, narozený dne „X“, státní příslušnost Ukrajina
v ČR: „X“
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
IČO 00007064
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 - Nusle

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10. 5. 2020, č. j. MV-41835-9/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u krajského soudu dne 10. 6. 2021 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (rozhodnutí Ministerstva vnitra, Oboru azylové a migrační politiky ze dne 5. 2. 2021, čj. OAM-52716-21/ZM-2020) a potvrzeno předmětné rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty podle § 46 odst. 6 ve spojení s § 178f odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce v žalobě uvedl, že při

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 1. strana)

podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty nemohl vědět, že je jím vybraný zaměstnavatel STEBAL Spedition, s.r.o., je subjektem, který má dluhy vůči státu (zdravotní pojišťovně a okresní správě sociálního zabezpečení) a že je tak z pohledu práva nespolehlivým zaměstnavatelem a že z tohoto důvodu bude jeho žádost neúspěšná. Správnímu orgánu vytýká, že jej nepoučil o možnosti změny obsahu žádosti, čímž by předešel vydání zamítavého rozhodnutí. Pokud v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí označil jiného zaměstnavatele a pracovní místo u něj vhodné, pak žalovaná k této skutečnosti již nesprávně nepřihlížela. Podotkl, že v České republice žije více než 15 let, má zde rodinu, zajištěné bydlení a donedávna i zaměstnání, naopak na Ukrajině již po rozvodu s manželkou, s níž ale nadále žije v České republice, žádné rodinné vazby nemá, nadto pochází z území Krymu, kde je situace velmi komplikovaná a nejistá. Má za to, že zamítavé rozhodnutí potvrzené napadeným rozhodnutím žalované nerespektuje jeho právo na rodinné zázemí, jak je upraveno v Článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Postup žalované je podle jeho názoru nepřiměřený, když zákonem stanovená podmínka bezdlužnosti zaměstnavatele míří na případy různých nespolehlivých agentur práce, což není případ zaměstnavatele vybraného žalobcem. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

2. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobu nepovažuje za důvodnou, při rozhodování o žádosti žalobce postupoval správní orgán prvého stupně v souladu se zákonem, opatřil si potřebné podklady pro své rozhodnutí a ani žalovaná jako odvolací orgán neshledala v jeho postupu žádného pochybení. Závěr o nesplnění podmínky bezdlužnosti žalobcem označeného zaměstnavatele si žalovaná ověřovala i před vydáním napadeného rozhodnutí a situace se v tomto ohledu nijak nezměnila, naopak dluh zaměstnavatele na sociálním pojištění ještě narostl. Pokud se žalobce odkazuje na označení nového zaměstnavatele v odvolání, jedná se o nepřípustné novum, které bylo uplatněno až v průběhu odvolacího správního řízení, a proto nebylo možné k této skutečnosti jakkoli přihlížet. Zákonná úprava nepočítá s tím, že by jako rozhodné kritérium měl být při rozhodování o vydání zaměstnanecké karty posuzován dopad rozhodnutí na poměry žadatele, proto k němu žalovaná s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu také nepřihlížela. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované, jakož i řízení jeho vydání předcházející, a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
4. Krajský soud z obsahu správního spisu žalovaného vedeného Ministerstvem vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, Oddělení pobytového správního řízení Ústecký kraj, sp. zn. OAM-52716/ZM-2020, zjistil, že žalobce dne 21. 9. 2020 podal u tohoto správního orgánu na předtištěném tiskopisu žádost o vydání zaměstnanecké karty, jako pracovní místo označil pracovní pozici řidiče nákladní dopravy u zaměstnavatele STEBAL Spedition, s.r.o., se sídlem v Dubí. Správní orgán si v rámci přípravy podkladů pro rozhodnutí o žádosti žalobce opatřil zprávy o případných neuhrazených splatných závazcích tohoto zaměstnavatele u orgánů daňové a celní správy, dále u institucí příslušných pro správu sociálního pojištění a veřejného zdravotního pojištění, přičemž žadateli (žalobci) umožnil se s těmito podklady před vydáním rozhodnutí seznámit. Žadatel se s podklady seznámil dne 10. 11. 2020 na pracovišti správního orgánu v Chomutově, zde uvedl, že se jeho právní zástupce k podkladům vyjádří ve lhůtě 30 dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 2. strana)

To se však nestalo, a to ani ve lhůtě více než 60 dnů, správní orgán proto dne 5. 2. 2021 vydal rozhodnutí pod čj. OAM-52716-21/ZM-2020, jímž žádost žadatele o vydání zaměstnanecké karty zamítl, neboť určený zaměstnavatel není bezdlužný a z tohoto důvodu je považován za nespolehlivého zaměstnavatele ve smyslu § 178f písm. a) pobytového zákona. Rozhodnutí odůvodnil zjištěním, že žadatelem vybraný zaměstnavatel má v době rozhodování o žádosti žadatele dluh u VZP, jakož i dluh v rozsahu částky přes 16 miliónů korun u OSSZ, nesplňuje proto zákonem vyžadovanou podmínku bezdlužnosti a z tohoto důvodu nelze žádosti žadatele vyhovět. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 22. 2. 2021 včasné odvolání, které následně podáním ze dne 14. 4. 2021 doplnil tak, že označil nového zaměstnavatele, u něhož má zajištěno volné pracovní místo spadající do režimu zaměstnaneckých karet (společnost Quehenberger Transport and Logistic CZE, s.r.o.). Žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 10. 5. 2021 odvolání žalobce zamítla a potvrdila výše označené rozhodnutí ze dne 5. 2. 2021, když shledala skutkové i právní závěry správního orgánu rozhodujícího v prvním stupni správnými, sama přitom aktualizovala podklady pro rozhodování, které nadále svědčí o existenci dluhu společnosti STEBAL Spedition, s.r.o., jak byl shora zjištěn. Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvedla, že označení nového zaměstnavatele je novou skutečností, k níž vzhledem k zásadě koncentrace řízení nelze již za odvolacího řízení přihlížet (§ 82 odst. 4 správního řádu).

5. Podle § 46 odst. 6 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., v platném znění, pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, je-li zaměstnavatel cizince podle § 178f nespolehlivý.
6. Podle § 178f písm. a) téhož zákona se za nespolehlivého zaměstnavatele pro účely tohoto zákona považuje zaměstnavatel, který není bezdlužnou osobou podle § 178e.
7. Podle § 178e odst. 1 téhož zákona se za bezdlužnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky,
 - a) u orgánů Finanční správy České republiky,
 - b) u orgánů Celní správy České republiky,
 - c) na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a na penále a
 - d) na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále.
8. Ze shora citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců vyplývá, že žádost o vydání zaměstnanecké karty vyžaduje zkoumání osoby žadatelem vybraného zaměstnavatele mimo jiné i z hlediska jeho bezdlužnosti ve smyslu výše uvedených zákonných ustanovení. Krajský soud přitom z obsahu spisu zjistil, že žalovaná se této otázce podrobně věnovala a při přezkumu napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyšla z dostatečných podkladů, z jejichž obsahu jednoznačně vyplývá, že společnost STEBAL Spedition, s.r.o. toto zákonné kritérium nesplňuje. Krajský soud zde pro stručnost odkazuje na podrobné posouzení dané otázky obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se bezezbytku ztotožňuje. Dovolává-li se žalobce v žalobě skutečnosti, že jako žadatel neměl k dispozici informace o poměrech vybraného zaměstnavatele z hlediska existence jeho případných dluhů ve veřejné finanční sféře, pak lze jeho argumentaci přisvědčit, avšak je to právě správní orgán prvního stupně, který ve vztahu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 3. strana)

k vybranému zaměstnavateli z úřední povinnosti zajistí potřebné podklady, na jejichž základě lze tuto otázku relevantně posoudit. Správní řád přitom ukládá správnímu orgánu povinnost dát žadateli možnost se s těmito podklady seznámit, což se v posuzované věci také stalo. Žalobce měl proto možnost na obsah těchto podkladů, z nichž bylo zřejmé, že společnost STEBAL Spedition, s.r.o., podmínku bezdlužnosti nesplňuje, reagovat ještě před tím, než bylo o jeho žádosti rozhodnuto (kupř. volbou jiného vhodného zaměstnavatele). To se však nestalo, a to ani v nadmíru velkorysě lhůtě přesahující dva měsíce, po jejímž uplynutí teprve správní orgán rozhodl. Neobstojí proto žalobní námitka, že správní orgán měl žalobce poučit o jeho právu disponovat s návrhem. To platí i ve vztahu k odvolacímu řízení, které vedla žalovaná, kde se navíc uplatní koncentrace skutkových tvrzení vyplývající z ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobce proto nemohl za odvolacího řízení účinně navrhnout nové pracovní místo u jiného zaměstnavatele, ohledně něhož správní orgán prvního stupně (z povahy věci) neprováděl žádné šetření o jeho bezdlužnosti a splnění dalších zákonných kritérií, což by odvolací orgány logicky nemohl jakkoli přezkoumávat. Krajský soud nepovažuje za důvodnou ani námitku žalobce, že zamítavé rozhodnutí vydané žalovanou neoprávněně zasahuje do jeho práv zaručených ústavním pořádkem (konkrétně práva na rodinu podle Čl. 8 Úmluvy), když předmětem řízení není uložení přímo vykonatelné povinnosti, v jejímž důsledku by žalobce byl vyhoštěn z území republiky a kdy by bylo na místě posuzovat, do jaké míry je jeho návrat do domovské země ohrožením jeho základních práv. V posuzované věci je předmětem rozhodování „pouze“ žádost o vydání zaměstnanecké karty, přičemž negativní věcné rozhodnutí (byť žalobci odnímá legitimní pobytový titul na území republiky) však nesměřuje přímo k jeho vyhoštění. Jinými slovy žalobce má i nadále možnost opětovně podat žádost o vydání nové zaměstnanecké karty ve vztahu k jinému zaměstnavateli a zlegitimizovat tak svůj zdejší pobytový status.

9. Krajský soud proto z výše uvedených důvodů žalobu jako důvodnou zamítl.
10. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, jeho žaloba byla zamítnuta, byl by proto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. povinen nahradit žalované účelně vynaložené náklady soudního řízení. Žalovaná však v řízení učinila pouze jediný procesní úkon v podobě prostého vyjádření k žalobě, v němž de facto zopakovala argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tato činnost podle názoru krajského soudu nepřekračuje běžnou agendu její správní činnosti, žalované tak v souvislosti s procesní obranou nevznikly žádné konkrétní výdaje. Žalovaná ostatně ani žádnou náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto jí krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 4. strana)

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. ledna 2022

JUDr. Zdeňka Jungvirtová v. r
předsedkyně senátu